

# Albumin i serum

## Bakgrunn

Albumin utgjør omkring 60 % av proteina i plasma.

Det har to hovudfunksjonar. Det er transportprotein for andre komponentar og det står for 80 % av det kolloidosmotiske trykk i plasma.

## Indikasjonar

For å kontrollere tilstandar med forstyrra proteinsyntese eller unormale proteintap.

Utredning ved ødem med ukjent årsak.

Tilleggsundersøking ved analyse av albuminbundne komponentar, til dømes s-kalsium.

## Prøvemateriale



0,5 ml serum teke på rør tilsett gel eller rør utan tilsetjing.

Haldbarheit serum: 4 døgn.

## Referanseområde

18-40 år: 36 – 48 g/l

40-70 år: 36 – 45 g/l

>70 år: 34 – 45 g/l

## Tolkingar

Høge verdiar:

-Ved dehydrering

Låge verdiar:

-Ved redusert syntese: levercelleskade, malnutrisjon og malabsorpsjon.

-Ved auka nedbryting: inflammasjonar.

-Ved lekkasje til ekstravaskulært rom: brannskadar, sjokk og ascites.

-Ved auka tap: glomerulonefritt, preeklampsi, proteintapande tarmsjukdomar og brannskade.

-Overhydrering: behandling med for mykje intravenøs væske.

Sengeliggende pasientar og gravide har 10 % lågare verdiar. Nedsett konsentrasjon kan og sjåast hos p-pille brukarar og under behandling med glukokortikoidar.

**Feilkjelde:** Langvarig bruk av stase kan auke s-albuminkonsentrasjonen med 5 – 10 g/l.

**Biologisk variasjon:** Intraindividuell biologisk variasjon: 3,1 %